

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/281/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817212191
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3817212191.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu K., proti žalovanej N., o zaplatenie 2.723,80 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 07. septembra 2018, č.k. 7Csp/140/2017-220, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 07. septembra 2018, č. k. 7Csp/140/2017-220 súd prvej inštancie uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi 2.723,80 eur s úrokom vo výške 28% ročne z dlžnej sumy 2.723,80 eur od 01.08.2017 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50 eur, s účinnosťou od novembra 2018, najneskôr do 28. dňa kalendárneho mesiaca s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Žalobcovi priznal proti žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že ide o rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku. Žalovaná dosahuje priemerný mesačný netto príjem 720 eur. Žije sama v prenajatom byte na adrese W. z ktorého titulu mesačne platí sumu 300 eur. Jej náklady na stravu na obdobie dvoch týždňov predstavujú sumu 120 eur. Má i cestovné výdavky vo výške 90 eur mesačne. Žalobcovi titulom úhrady dlhu mesačne platí sumu 70 eur. Má i ďalší dlh z titulu uzavretej zmluvy o pôžičke, a ktorý spláca po 100 eur mesačne. Je zrejmé, že povolenie splátok povinnému subjektu (žalovanému) je vždy zásahom do práva oprávneného subjektu (žalobcu) na dosiahnutie priznaného plnenia, avšak tento zásah je vyvážený právom povinného (žalovaného) na zachovanie dôstojných životných podmienok. Súd povolil žalovanej na úhradu dlžnej sumy s príslušenstvom splátky po 50 eur mesačne. Uvedenú výšku splátok považoval za primeranú vzhľadom na jej finančnú situáciu. Zaplatenie dlhu naraz alebo vo vyšších splátkach by ju dostalo do stavu ešte väčšej hmotnej núdze a ohrozilo by uspokojovanie jej základných životných potrieb. Napokon aj pre žalobcu je prijateľnejšie dosiahnuť dobrovoľné plnenie, hoci postupné, než byť odkázaný na neistý výsledok exekučného konania v prípade neschopnosti žalovanej zaplatiť priznané plnenie naraz (rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4Co 330/2017).

2. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výroku o lehote plnenia podal žalobca včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že žalovanej uloží zaplatiť mu dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za náležite neodôvodnený a dáva do pozornosti konštantnú judikatúru vo vzťahu k náležitému a správne odôvodňovaniu súdnych rozhodnutí - uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo201/2010 zo dňa 09.11.2010. Vytýkal súdu prvej inštancie, že nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti

žalovanej uhradiť dlžnú pohľadávku, vôbec sa nezaoberal celkovými majetkovými pomermi žalovanej, ale svoje zistenia obmedzil výlučne na tvrdenia žalovanej. Súd priznaním možnosti plnenia dlhu v splátkach po 50 eur postupoval v rozpore so zákonom. Rozhodnutie súdu musí byť spravodlivé a nemôže výrazne zvýhodňovať jednu zo strán na úkor druhej. Pri určení mesačnej splátky vo výške 40 eur (správne 50 eur pozn. odvolacieho súdu) bude žalovaná splácať iba istinu viac ako 4,5 rokov. Výkon práva, ktorý motivuje k neplneniu si zmluvných povinností nie je v súlade so spravodlivou ochranou porušených práv zakotvenou Civilným sporovým poriadkom. Podľa žalobcu posúdenie finančných možností žalovaného pre účely úhrady dlžnej pohľadávky by malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného výkonu súdneho rozhodnutia, kedy dôjde jednak k dôslednému zisteniu majetku žalovaného a jednak k voľbe najvhodnejšieho spôsobu výkonu rozhodnutia, pritom pre posúdenie vymožitelnosti pohľadávky a voľbu vhodného spôsobu jeho vymoženia vy mali byť rozhodujúce jeho celkové majetkové pomery. Poukázal na aktuálnu judikatúru konkrétne napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/322/2016-85 z 01.03.2017, uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k.7Co/33/2017-62 z 22.02.2017 a rozsudok č.k. 11Co/91/2017-138 zo 16.05.2017, uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/498/2016-72 z 15.05.2017, z ktorých vyplýva, že pre rozhodnutie o umožnení splniť uloženú povinnosť v dlhšej než zákonom stanovenej trojdňovej lehote sa vyžaduje zistenie takých skutočností, z ktorých by bolo možné vyvodiť presvedčivý záver o tom, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci, na nárok a osobné pomery strán je vhodné určiť na splnenie lehotu dlhšiu než tri dni. K hľadiskám, ktoré sú v tomto smere významné, patrí predovšetkým výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného a v konaní prejavená snaha o plnenie záväzku, osobné pomery strán, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania, skutočnosť, či by prípadné nesplnenie stanovenej povinnosti v lehote troch dní nebolo v riešenom prípade pre žalobcu príliš ťaživé.

3. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadрила.

4. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti podľa 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

5. Žalobca podal odvolanie proti rozsudku len v rozsahu výroku o lehote plnenia (určenie plnenia v splátkach).

6. Na základe preskúmania rozsudku v napadnutej časti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o lehote plnenia, dospel k správny skutkový záverom, a napadnutú časť výroku rozsudku správne skutkovo i právne posúdil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením lehoty plnenia v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie a podľa § 387 ods. 2 CSP na ne v plnom rozsahu poukazuje.

7. Skutočnosti a námietky, ktoré žalobca uvádza v odvolaní, nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku v napadnutej časti a záver, ku ktorému dospel súd prvej inštancie, že boli splnené zákonné podmienky pre určenie plnenia dlhu v splátkach vo výške 50 eur mesačne.

8. Súd prvej inštancie v súlade s § 232 ods. 3 a 4 C.s.p. a súdnou praxou (R V/1968, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo 116/2012 z 18.03.2013) povolil žalovanej zaplatiť žalobcovi dlh v splátkach a určil podmienky ich zročnosti s tým, že zároveň stanovil následok pre prípad omeškania s plnením ktorejkoľvek splátky v podobe straty výhody splátok, t.j. splatnosť celého dlhu naraz. Správne zohľadnil nepriaznivé majetkové pomery žalovanej preukázané jej výsluchom ako strany sporu, ktoré jej neumožňujú zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu jednorazovo, nakoľko okrem predmetného úveru má ďalšie dlhy.

9. Odvolací súd považuje výšku splátky určenú súdom prvej inštancie za správnu a určenú lehotu plnenia za spravodlivú. Určená výška splátok nebude mať negatívny dopad na majetkovú sféru žalobcu. Naopak určenie inej lehoty na plnenie by malo negatívny následok na majetkovú a sociálnu sféru žalovanej, ktorý nárok uplatnený žalobcom uznal a na tom základe sa žalobe celkom vyhovel.

10. Žalobcom uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdiť.

11. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods.1 a § 251 C.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, a preto jej v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v zásade patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Zo spisu však nevyplynuli žiadne odôvodnené a preukázané trovy žalovanej v zmysle § 251 C.s.p., preto odvolací súd rozhodol, že jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

14. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).